

Σύμφωνα με τον ευρωβουλευτή το πραξικόπημα αυτό είναι σιωπηλό και βρίσκεται σε εξέλιξη τις τελευταίες ημέρες, έχει ως στόχο την ανατροπή της κυβέρνησης και την αντικατάστασή της από ένα σχήμα που θα εκτελεί πειθήνια τις εντολές του Βερολίνου και της ευρωπαϊκής οικονομικής ολιγαρχίας. Όπως τονίζει, «είναι ένα σχέδιο που διαμορφώνεται στα σαλόνια της Αθήνας από εφοπλιστές, που φυσικά έχουν βγάλει τα χρήματα έξω από την Ελλάδα, ξεσκολισμένους φιλοσαμαρικούς δημοσιογράφους και τον ίδιο τον πρόεδρο της ΝΔ. Αλλά που δεν θα είχε καμία πιθανότητα επιτυχίας, χωρίς την ενεργό ανάμειξη της γερμανικής ηγεσίας».

Το πλήρες κείμενο του άρθρου του Στέλιου Κούλογλου που δημοσιεύεται στο Tnxs.gr έχει ως εξής:

Ήταν σίγουρα προς όφελος της δημοκρατίας ότι τα ελληνικά ΜΜΕ, τα πολιτικά κόμματα και ο ΣΥΡΙΖΑ συζήτησαν για τα υπέρ και τα κατά της τετράμηνης εκεχειρίας, που έκλεισε πρόσφατα η κυβέρνηση με τους δανειστές. Μήπως όμως ήρθε η στιγμή να συζητήσουμε για το πραξικόπημα;

Γιατί ένα σιωπηλό πραξικόπημα βρίσκεται σε εξέλιξη τις τελευταίες μέρες. Έχει σαν στόχο την ανατροπή της κυβέρνησης που σχηματίστηκε μετά τις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου και την αντικατάστασή της από ένα σχήμα που θα εκτελεί πειθήνια τις εντολές του Βερολίνου και της ευρωπαϊκής οικονομικής ολιγαρχίας. Είναι ένα σχέδιο που διαμορφώνεται στα σαλόνια της Αθήνας από εφοπλιστές, που φυσικά έχουν βγάλει τα χρήματα έξω από την

Ελλάδα, ξεσκολισμένους φιλοσαμαρικούς δημοσιογράφους και τον ίδιο τον πρόεδρο της ΝΔ. Αλλά που δεν θα είχε καμία πιθανότητα επιτυχίας, χωρίς την ενεργό ανάμειξη της γερμανικής ηγεσίας.

Από απειλές μέχρι ανοικτούς εκβιασμούς, οι πρόσφατες δηλώσεις Σόιμπλε δεν έχουν προηγούμενο στην ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πιθανότατα της σύγχρονης διπλωματίας: ακόμη και ο Χένρι Κίσινγκερ τις δεκαετίες 60-70, την εποχή της αμερικανικής παντοδυναμίας, φρόντιζε να ωραιοποιεί την πολιτική του με φιοριτούρες για την δυτικού τύπου δημοκρατία. Εδώ έχουμε έναν υπουργό Οικονομικών που όταν δεν κατηγορεί δημοσίως την ελληνική κυβέρνηση για ανευθυνότητα ή ειρωνεύεται τον Έλληνα συνάδελφο του, φτάνει να δηλώνει ότι «αν δεν κάνει την πρώτη αποπληρωμή(των δόσεων) έγκαιρα, τότε θα πρόκειται για το λεγόμενο πιστωτικό γεγονός, και δεν θα ήθελα να είμαι στη θέση του (του Γιάννη Βαρουφάκη) και να φέρω την ευθύνη για όσα θα συνέβαιναν σε αυτή την περίπτωση στην Ελλάδα».

Είμαστε σε ιστορική καμπή. Όπως και το 2010, το φόβητρο είναι η χρεοκοπία και η έξοδος της Ελλάδας από την ευρωζώνη. Εξαιρετικά ενδιαφέρον είναι και το γεγονός ότι όχι μόνο τα ίδια μέσα αλλά και οι ίδιοι άνθρωποι χρησιμοποιούνται στο εκβιασμό, όπως άλλωστε συμβαίνει τις μαφίες που σέβονται τον εαυτό τους. Όπως το 2015 με το «ΟΧΙ», έτσι και το 2010 η ναυαρχίδα των επιθέσεων ήταν η κίτρινη Bild και ο αναπληρωτής διευθυντής της Nikolaus Blome, που έγραφε τότε: «Αποχωρήστε, Έλληνες ...Μετά τα πρώτα δισεκατομμύρια, θα χρειαστούν κι άλλα. Αυτό δεν μπορεί να γίνεται συνέχεια». Το 2011 η Bild κέρδισε το Βραβείο Γαϊδουράγκαθου για την ανθελληνική της εκστρατεία. Το ατιμωτικό για κάθε δημοσιογράφο βραβείο παρέλαβε ο ίδιος ο Blome, υπερασπιζόμενος τις προτάσεις της Bild να πουλήσει η Ελλάδα τα νησιά της και υπερηφανευόμενος ότι είναι η εφημερίδα του που επηρεάζει την Μέρκελ.

Την προηγούμενη εβδομάδα, λοιπόν, δημοσιεύθηκε στο Spiegel ένα άρθρο για την «βασανιστική σχέση μεταξύ Βαρουφάκη και Σόιμπλε». Όπως συμβαίνει συχνά τελευταία με το γερμανικό περιοδικό, το άρθρο περιέχει, προφανώς κατασκευασμένες, ανακρίβειες. Για να δείξει ότι, παραδειγματος χάριν, τον Σόιμπλε δεν τον πειράζει το ντύσιμο του Βαρουφάκη, γράφει ότι ο Γερμανός υπουργός δεν είχε κανένα πρόβλημα όταν ο υπουργός Οικονομικών της Σουηδίας ερχόταν «στις συνεδριάσεις του eurogroup με τα μαλλιά του πιασμένα κοτσίδα». Λεπτομέρεια: η Σουηδία δεν είναι μέλος της ευρωζώνης για να παίρνει μέρος στις συνεδριάσεις του eurogroup.

Το άρθρο παρουσιάζει τον Σόιμπλε σαν τον Σίσυφο που είναι λυπημένος γιατί η Ελλάδα μάλλον δεν θα τα καταφέρει και θα φύγει από το ευρώ. Ο μύθος του Σίσυφου δεν εξηγείται, αλλά αυτό έχει... την εξήγηση του: ένας από τους τρεις συντάκτες του άρθρου είναι ο Nikolaus Blome, που με το βραβείο του γαϊδουράγκαθου στο λαιμό του πήρε μεταγραφή από την κίτρινη Bild στο σοβαροφανές Spiegel!

Το ενδιαφέρον στο άρθρο είναι ότι εξηγεί τις αιτίες της αντιπάθειας του Σόιμπλε για τον Βαρουφάκη: επαναλαμβάνει ότι ο τελευταίος προσπάθησε να απομονώσει την Γερμανία, κάτι που δεν επιτρεπόταν ποτέ να συμβεί, από την στιγμή μάλιστα που ο Σίσυφος (καλύτερα ο θεός της λιτότητας) Σόιμπλε έχει εφαρμόσει την σωστή πολιτική. Όπως έχει από πολλές πλευρές διαπιστωθεί, η αιτία για την άτεγκτη στάση του Βερολίνου απέναντι στην Αθήνα δεν είναι οικονομική αλλά πολιτική: αν το 1973 η κυβέρνηση του Αλιέντε στη Χιλή απειλούσε να παρασύρει όλη την Λατινική Αμερική προς τα αριστερά, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ απειλεί να αλλάξει την πορεία των πραγμάτων στην Ευρώπη του 2015. Και για αυτό πρέπει να ανατραπεί με όλα τα μέσα.

Το ερώτημα είναι πως μπορούμε να αντιδράσουμε στο πρώτο μεταμοντέρνο πραξικόπημα της ιστορίας, στο οποίο δεν χρησιμοποιούνται τανκς αλλά οικονομικά μέσα.

Πρώτον, αφού έγινε εξαντλητική (κυριολεκτικά) ενημέρωση και ζύμωση για την συμφωνία, πρέπει να ενημερωθεί η ελληνική κοινή γνώμη για το σχέδιο ανατροπής της κυβέρνησης.

Και να κινητοποιηθεί για να υπερασπίσει την εθνική κυριαρχία, όχι για να πάρει κανένα ψηφουλάκι ή την ρεβάνς, όπως το θλιβερό ΚΚΕ.

Δεύτερο, αφού οι Έλληνες δηλώνουν ότι αισθάνονται υπερήφανοι και θέλουν να βοηθήσουν, να γίνει έκκληση στον πατριωτισμό τους: να επαναφέρουν τις καταθέσεις τους στην Ελλάδα και τις τράπεζες.

Τρίτον, ανάλογες προσπάθειες θα πρέπει να κάνουν οι Έλληνες του εξωτερικού-και ιδιαίτερα της Γερμανίας- πληροφορώντας την κοινή γνώμη για την πραγματικότητα, την οποία δεν γνωρίζουν ούτε οι περισσότεροι Γερμανοί.

Τέταρτον, θα πρέπει να διαβάσουμε και αυτά που έγραψε ο Γερμανός δημοσιογράφος Thorsten Denkler στη σοβαρή Süddeutsche Zeitung, στο άρθρο του με τίτλο «τα καμώματα ενός ανίσχυρου». Ο ανίσχυρος είναι λοιπόν ο Σόιμπλε γιατί «η μη συνέχιση της «βοήθειας» δεν είναι καμία επιλογή για το γερμανικό τραπεζικό σύστημα, για λόγους αυτοπροστασίας.

Για αυτό δε θα πρέπει καθόλου να περνά από το κεφάλι των Γερμανών πολιτικών ιθυνόντων η ιδέα ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να κάνει στάση πληρωμών. Είναι ζήτημα αυτοπροστασίας για τη γερμανική ελίτ». Δεν χρειάζεται να πάρουμε κατά γράμμα τον αρθρογράφο, αλλά στη μάχη για να μην περάσει ο ωμός εκβιασμός, θα πρέπει να τον πάρουμε στα σοβαρά.